

Arrest

nr. 42 440 van 27 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en het sjietisch geloof aanhangt, bent afkomstig van het dorp Hibhib, de provincie Diyala, in Centraal-Irak. U verklaart dat uw stam 'al Moujamahi' soennitisch is. U en uw familie zouden nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Sinds 1988 zou u als ambtenaar zijn tewerkgesteld bij het Ministerie van Telecommunicatie van Diyala. In 2002 huwde u in Baquba met een Libanese vrouw met wie u drie kinderen heeft.

Begin 2005 zou u door het Ministerie zijn overgeplaatst naar hun afdeling in de wijk 'al Husseinia' in Bagdad. U zou er tot eind 2006 hebben gewerkt. Onder druk van de radicale sjietische militie 'al Mehdi' zou u dit Ministerie hebben moeten verlaten. U werd door hen aanzien als soeniet omdat u afkomstig bent uit een een soennitische stam. Uw broer Saleh zou in 2006 omwille van diezelfde redenen door deze militie uit 'al Husseinia' zijn verdreven. Hij zou zijn teruggekeerd naar jullie

geboortestreek Diyala waar hij sindsdien geen problemen meer zou hebben gekend met 'al Mehdi'. Ook u zou zich in december 2006 opnieuw in uw geboortedorp Hibhib hebben gevestigd en er geen moeilijkheden meer hebben ondervonden met 'al Mehdi'. In januari 2006 zou uw broer Uday in Bagdad zijn gedood door sjietische milities. Hij zou gedurende de opflakking van het sectarisch conflict tussen soennieten en sjiieten (na de aanslag op het sjiitisch heiligdom in Samarra) in zijn wagen zijn beschoten. Op 10 mei 2006 zou uw broer Nasser gewond zijn geraakt bij een aanslag op een bus van ambtenaren, vermoedelijk gepleegd door de soennitische extremistische militie 'Ansar al Sunna'. Nasser zou zijn tewerkgesteld bij het Ministerie van Financiën. In mei 2007 zou hij door deze militie zijn ontvoerd maar na betaling van losgeld zijn vrijgelaten. In augustus 2008 zou u plots van een stamlid vernomen hebben dat uw naam zou figureren op een lijst van het Iraaks leger. Dit stamlid zou behoren tot de 'al Sahwa' (een volksmilitie belast met de veiligheid van Irak opgericht door de Iraakse autoriteiten en het Amerikaans leger). U zou worden beschuldigd van lidmaatschap bij het internationaal soennitisch terroristisch netwerk 'al Qaida'. Uit angst voor arrestatie door het Iraaks leger besliste u met uw gezin naar de provincie Salehedin in Centraal-Irak te verhuizen. U zou er anderhalve maand hebben verbleven. Twee dagen na uw vertrek zou het Iraaks leger bij u thuis zijn gekomen op zoek naar u. Ze zouden het huis hebben onderzocht en weer zijn vertrokken. In september 2008 zou uw echtgenote met uw kinderen Irak hebben verlaten en zijn teruggekeerd naar haar geboorteland Libanon. Begin september 2008 zou u illegaal Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u clandestien per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd. U vroeg er op 14 oktober 2008 asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) stelt vast dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat u een deel van uw asielrelaas baseert op vervolging door het Iraakse leger, dat u van lidmaatschap van 'al Qaida' zou beschuldigen. Echter, er rijzen ernstige twijfels omtrent de geloofwaardigheid van deze problemen. Zo is het zeer merkwaardig dat u, die verklaart sjiit te zijn, door het Iraaks leger beticht zou worden te behoren tot een extremistische soennitische groepering als 'al Qaida'. Uw uitleg als zou dit vermoedelijk komen door uw voormalige tewerkstelling bij het Ministerie van Telecommunicatie dat onder invloed zou staan van de sjiitische militie 'al Mehdi' en door uw soennitische stam houdt geen enkele steek (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). Immers, dit zijn louter vermoedens die geenszins berusten op concrete feiten of gebeurtenissen omtrent uw persoon. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u, zonder enig politiek profiel of religieuze activiteiten, door het Iraaks leger beschuldigd wordt van soennitisch extremisme en terrorisme (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, p. 8, p. 9). U verklaarde immers nooit enige problemen te hebben gekend met uw autoriteiten. U zou verder de enige zijn van uw familie die gezocht zou worden voor 'al Qaida'-lidmaatschap. Zo zouden uw overige broers, eveneens werkzaam als ambtenaar en woonachtig in uw regio Hibhib, geen problemen hebben met het Iraaks leger (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts wist u niet te vertellen of uw stam op een of andere manier zou samenwerken met 'al Qaida'. Evenmin bleek u op de hoogte of er stamleden zijn die door de Iraakse autoriteiten zouden zijn aangehouden voor lidmaatschap of banden met deze groepering (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U baseert uw vrees voor het Iraaks leger louter op de verklaringen van een stamlid die zou behoren tot de 'al Sahwa' (een volksmilitie belast met de veiligheid van Irak opgericht door de Iraakse autoriteiten en het Amerikaans leger) van Hibhib. Deze volksmilitie zou met de Iraakse autoriteiten informatie uitwisselen over de opsporing en arrestatie van 'al Qaida'-militanten. Hieruit blijkt overigens dat uw stam zijn medewerking verleent aan de Iraakse overheid in hun strijd tegen het extremisme en het terrorisme. Vanwaar dan de beschuldiging komt dat u tot 'al Qaida' zou behoren is helemaal onduidelijk. Daarenboven bleek u niet in staat te vertellen hoe dit stamlid aan de informatie over u bij het Iraaks leger zou zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). Tevens merkwaardig is de vaststelling dat u geen enkele poging heeft ondernomen u bij uw stam of de 'al Sahwa' te informeren omtrent het feit dat u zou worden gevisieerd door het Iraaks leger. Uzelf verklaarde immers nooit enige problemen te hebben gekend met deze volksmilitie en zij hadden u mogelijks meer informatie kunnen geven omtrent de redenen waarom u op een dergelijke lijst bent terechtgekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). Blijkbaar achtte u het niet nodig om dit verder na te gaan. Bovenstaande vaststellingen ondergraven volledig uw ingeroepen vervolgingsvrees voor het Iraaks leger.

Dient vervolgens aangestipt dat u uw asielrelaas tevens baseert op problemen met de radicale sjiitische militie 'al Mehdi'. Zo zou deze militie u als soenniet hebben aanzien ondanks uw sjiitisch geloof omdat u tot een soennitische stam zou behoren. Echter, u legde omtrent uw voorgehouden geloof tegenstrijdige verklaringen af vergeleken met de vragenlijst van het CGVS, opgesteld met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, dd. 22 oktober 2008, p. 1). In de vragenlijst antwoordde u moslim te zijn én **soenniet**. Op geen enkele

moment maakte u gewag van uw sjiitisch geloof. Voor het CGVS beweerde u plots **het sjiitisch geloof** aan te hangen maar dat **uw stam soennitisch** zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Geconfronteerd met bovenvermelde tegenstrijdigheid beweerde u zich in de vragenlijst wel als sjiiet te hebben opgegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Deze uitleg is niet afdoende om bovenstaande tegenstrijdigheid te ontkrachten aangezien er duidelijk iets anders staat vermeld. Uit de vragenlijst blijkt bovendien nergens dat u een sjiiet zou zijn, weliswaar behorende tot een soennitische stam. Deze tegenspraak is zeer bevreemdend gezien een deel van uw asielrelaas net gebaseerd is op uw vrees voor vervolging door 'al Mehdi' vanwege het feit dat u afkomstig zou zijn van een soennitische stam, ook al zou u zelf een sjiiet zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze incoherentie raakt de kern van uw relaas waardoor de geloofwaardigheid van dit aspect van uw asielverhaal op de helling komt te staan. Ter staving van bovenvermelde problemen legde u een deportatiedocument neer van uw broer Salih die gelijkaardige moeilijkheden zou hebben gekend met 'al Mehdi' en zou zijn verdreven uit 'al Husseinia'. Echter, uit dit document kan uw verwantschap met de hierin bij naam genoemde persoon niet worden afgeleid. Overigens houdt dit stuk geen enkele verwijzing in naar de geloofsovertuiging van de houder ervan.

Verder legde u ook documenten neer van de aanslag op uw broer Nassir, vermoedelijk gepleegd door de extremistische soennitische groepering 'Ansar al Sunna'. Deze stukken afgeleverd door achtereenvolgens het Ministerie van Industrie en Mineralen waar Nassir zou zijn tewerkgesteld, het Algemeen Ziekenhuis van Baquba, het Bureau van de Gouverneur van Diyala, het politiebureau van Hibhib, de Directie van Zware Misdaden van Diyala, het Al-Khalis Bureau voor Zware Misdaden en een klachtbrief van Nassir gericht aan de onderzoeksrechter van Diyala betreffen allen kopies en geen originelen. Hierdoor kan de herkomst en authenticiteit van deze stukken niet worden nagegaan. Dergelijke stukken hebben slechts waarde indien ze ook worden ondersteunt door een geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Bovendien kan uw verwantschap met de genoemde Nassir uit deze documenten evenmin worden afgeleid. Daarenboven bevat het document van het "Algemeen Ziekenhuis van Baquba" een incoherentie vergeleken met uw eigen verklaringen. Uit het medisch attest blijkt immers dat Nassir een buikoperatie zou hebben ondergaan en volledig zijn genezen. U daarentegen verklaarde geheel anders dat uw broer door de aanslag blijvend verlamd zou zijn geraakt (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

Bovendien vormen alle bovenvermelde stukken geen begin van bewijs betreffende de moeilijkheden die u "persoonlijk" zou hebben gekend met enerzijds het 'al Mehdi'-leger en anderszijds het Iraaks leger. Tevens geldt dit voor uw voorgelegde overlijdensakte van uw broer Uday die zou zijn vermoord door sjiitische milities. Deze akte vermeldt dat hij door schoten om het leven is gekomen maar geeft geen verdere informatie aangaande de preciese omstandigheden die tot zijn dood zouden hebben geleid.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen heeft u onvoldoende (geloofwaardige) elementen aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn.

Uw neergelegde identiteitsdocumenten van u (originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) en van uw gezin, huwelijksakte, rantsoenkaart, studieattest, syndicale kaart van de Unie van Transport en Communicatie en attesten van uw overplaatsing naar de afdeling van het Ministerie van Telecommunicatie in 'al Husseinia' bewijzen weliswaar wel uw Iraakse identiteit en afkomst, de identiteit van uw gezin, uw huwelijk en uw voormalig beroep, maar vermogen bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin te wijzigen.

Tenslotte wenst het CGVS op te merken dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Deze vaststelling is op zich niet voldoende om u de status van de subsidiaire bescherming toe te kennen. Immers, blijkt uit uw verklaringen dat u gehuwd bent met een Libanese vrouw die momenteel in Libanon, Beiroet, verblijft samen met uw drie kinderen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat een buitenlandse echtgenoot van een Libanese vrouw in Libanon een verblijfsvergunning kan verkrijgen van drie jaar, verlengbaar nadien, indien aangetoond kan worden dat er een geldig huwelijk heeft plaatsgevonden en er een huwelijksakte kan worden voorgelegd. Uit diezelfde informatie blijkt evenzeer dat er ook mogelijkheden zijn voor de Irakese echtgenoot van een Libanese vrouw om er legaal te werken, zij het dat dit ter plekke geval per geval zal worden bekeken. Overwegende dat uw echtgenote in Libanon kan verblijven op basis van haar Libanese paspoort, dat uw kinderen op basis van haar paspoort eveneens in Libanon kunnen vertoeven en een verblijfsaanvraag lopende hebben, en dat uw jongste kind in Libanon is geboren en over een Libanese geboorteakte beschikt, kan er op basis van bovenstaande informatie worden besloten dat u uw

Libanese vrouw in Beiroet kunt vervoegen. De enige reden die u zelf opwerpt om dit niet te doen is dat u niet wenst dat uw gezin in Libanon wordt geconfronteerd met de 'huidige problemen die heersen in de Arabische wereld'. Dit argument is bijzonder vaag en algemeen geformuleerd en staft u niet aan de hand van persoonlijke en concrete elementen of incidenten. U geeft zelf aan dat uw vrouw en kinderen momenteel in Libanon geen moeilijkheden ondervinden (zie gehoorverslag CGVS, p. 2, p. 3, p. 4, p. 12). U brengt geen doorslaggevende elementen aan waarom u uw gezin aldaar niet zou kunnen vervoegen. De status van subsidiaire bescherming kan u bijgevolg niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel evenals een manifeste appreciatiefout. Verzoeker werpt verder een schending op van artikel 1 A § 2 van de Conventie van Genève.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk het slachtoffer dreigt te worden van wraakmaatregelen vanwege leden van een terroristische groepering. Hij vreest vervolging door de autoriteiten omdat zijn naam zou voorkomen op een ledenlijst van 'Al Qaida'.

Verzoeker meent dat de weigeringsmotieven niet overtuigend zijn en dat er ten onrechte twijfels zijn omtrent zijn geloofwaardigheid.

Aangaande het feit dat er in de vragenlijst opgesteld door de DVZ, staat dat hij soenniet was, terwijl hij tijdens het gehoor op het CGVS stelt sjiit te zijn, verklaart verzoeker dat de vragenlijst summier werd ingevuld. Naar zijn geloof gevraagd, antwoordde hij moslim te zijn en legde hij zijn documenten voor. De documenten van verzoeker vermelden wel degelijk dat hij soenniet is daar hij van een soennitische stam afkomstig is, doch dit doet niets af van het feit dat hij een sjiit is en gehuwd is met een sjiitische vrouw.

Verzoeker stelt dat de Mehdi, waarvan leden zijn geïnfiltreerd binnen het Iraakse leger, hem aanzien als een soenniet omwille van zijn documenten en afkomst van Hibhib, zijnde een soennitische stad.

Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet weet waarom hij voorkwam op de lijst van de het Iraakse leger, dat hij zelf verrast was en voert aan dat het hij heeft nagelaten te informeren naar het waarom. Dit is niet zo vreemd omdat hij reeds drie broers had die het doelwit waren geweest van het leger, geweld en deportatie. Er is in Irak sprake van willekeurige arrestaties en detentie, aldus verzoeker.

Onder verwijzing naar de landensituatie door het CGVS betoogt verzoeker dat het CGVS een manifeste beoordelingsfout heeft begaan.

Verzoeker stelt dat er geen ernstige redenen bestaan om aan hem het voordeel van de twijfel niet te verlenen.

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Aangaande verzoekers religie blijkt dat hij tijdens het gehoor op het CGVS werd geconfronteerd met het feit dat de vragenlijst vermeldt dat hij soenniet is, terwijl hij aanvoert sjiïet te zijn. Dienaangaande verklaarde verzoeker: *“Er is geen verschil voor mij tussen soennieten en sjiïeten en heb sjiïet gezegd”* (administratief dossier, stuk 3, p.9). Ofschoon het feit dat het conflict in Irak zijn grondslag vindt in de strijd tussen de soennieten en sjiïeten en verzoekers verklaring, zijn asielaanvraag mede in acht genomen (zie te dezen stuk 3, p.7), derhalve merkwaardig is, blijkt dat dit een andere verklaring is dan hetgeen in het verzoekschrift wordt beweerd, namelijk dat verzoeker enkel aangaf moslim te zijn en zijn documenten te hebben voorgelegd, waaruit bleek dat hij van een soennitische stam afkomstig is. De uitleg van verzoeker in het verzoekschrift overtuigt niet.

Verweerder merkt terecht op dat de bestreden beslissing verder aangeeft dat het merkwaardig is dat verzoeker als sjiïet door het Iraakse leger beticht zou worden te behoren tot een extremistische groepering als al Qaida. De verklaring die verzoeker geeft, namelijk dat hij tot een soennitische stam behoort, houdt geen steek aangezien verzoeker verklaarde nooit enige problemen te hebben gekend met de autoriteiten zodat het bevreemdend is dat hij, zonder enig politiek profiel of religieuze activiteiten, van terrorisme wordt beschuldigd. Bovendien blijkt verzoeker de enige te zijn van zijn familie die zou worden gezocht voor al Qaida lidmaatschap, terwijl ook zijn broers uit dezelfde stam komen en woonachtig zijn in Hibhib (ibid., p.8-9). Verzoeker was niet op de hoogte of zijn stam op een of andere manier zou samenwerken met al Qaida. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat zijn stam medewerking verleent aan de Irakese overheid in de strijd tegen het terrorisme. Gezien dit alles is het des te meer bevreemdend dat verzoeker zou worden beschuldigd van betrokkenheid bij al Qaida, louter omwille van de stam waartoe hij behoort. Verweerder merkt terecht op dat deze motieven van de bestreden beslissing niet in concreto worden betwist waardoor ze gehandhaafd blijven.

Verweerder wijst er met recht op dat verzoeker verklaarde: *“In mijn regio Hibhib weet ik alleen dat ik de enige ben van mijn stam die beschuldigd is van ‘al Qaida’-militant te zijn”* (ibid., p.9). Verzoeker kan dus niet overtuigen wanneer hij insinueert dat zijn broers dezelfde problemen kenden; hetgeen zijn broers zou zijn overkomen is hoe dan ook nog geen verklaring voor het feit dat verzoeker zou voorkomen op de lijst van het Iraakse leger en beschuldigd wordt van lid te zijn van de soennitische organisatie al Qaida. Verzoeker heeft daarenboven nagelaten om zich te informeren naar het waarom van deze beschuldiging, hetgeen des te meer klemt daar verzoeker aanvoert deze informatie te hebben gehad van een verwant die tot de al-Sahwa militie behoorde (ibid., p.8) en dat zijn stam in Hibhib een al-Sahwa volksmilitie heeft (ibid.,p.9). Redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker pogingen zou ondernomen hebben om de reden en oorzaak van de beschuldiging te achterhalen; het gebrek aan interesse van verzoeker doet afbreuk aan de gegrondheid en geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees.

Verzoeker weerlegt de motiveringen inzake de bijgebrachte documenten niet. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat het motief van het CGVS om hem de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, namelijk op basis van zijn huwelijk met een Libanese vrouw en het verblijf van zijn vrouw en kinderen, geen uitsluitingsgrond is zoals omschreven in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De bestreden beslissing stelt dat *“uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2,c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet)”*.

In het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier zijn gegevens voorhanden die het voormelde vermogen te ontcrachten.

Niettegenstaande deze analyse wordt aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omwille van zijn huwelijk met een Libanese vrouw die, samen met hun drie kinderen, in Beiroet, Libanon, verblijft. Ingevolge dit huwelijk zou verzoeker ook een verblijfsvergunning kunnen verkrijgen evenals de mogelijkheid tot werken.

De informatie in het administratief dossier aangaande een verblijfsrecht voor verzoeker in Libanon stelt: *“Volgens de website van de Algemene Veiligheidsdienst in Libanon kan de buitenlandse echtgenoot van een Libanese vrouw een verblijfsvergunning krijgen van drie jaar (verlengbaar) indien aangetoond wordt dat het om een geldig huwelijk gaat en een huwelijksakte voorgelegd wordt. De buitenlandse echtgenoot van een Libanese vrouw dient bovendien een notariële akte te ondertekenen waarbij hij zich verplicht geen betaalde job uit te voeren in Libanon. Hierbij dient hij een document voor te leggen ter bewijs van zijn maandelijkse inkomsten. Hoelang de voorwaarde van het niet uitvoeren van een betaalde job blijft gelden, wordt niet gespecificeerd.*

Bij navraag bij het Libanese Consulaat in België werd meegegeven dat er wel degelijk mogelijkheden zijn voor de Iraakse echtgenoot van een Libanese vrouw om legaal te werken (en verblijven) in Libanon. Dergelijke aanvragen dienen ter plaatse te worden ingediend en worden geval per geval behandeld. De Consul kan bijgevolg geen veralgemeende uitspraak doen over de uitkomst van dergelijke individuele procedures.

Bij wijze van context dient voor ogen gehouden te worden dat de Libanese autoriteiten ingevolge de massale Irakese vluchtelingenstroom de verblijfsreglementering ten aanzien van Irakese vluchtelingen aanzienlijk verstrengde. Voor illegale Irakese vluchtelingen ter plaatse is het erg moeilijk zich te regulariseren tenzij men aanzienlijke middelen heeft of via een andere weg, zoals waarschijnlijk in bovenstaand geval, verblijfsrecht kan verkregen worden. Libanon ondertekende de Vluchtelingenconventie niet. Vluchtelingen worden er nog steeds behandeld als illegale immigranten, die kunnen onderworpen worden aan arrestatie, detentie, boetes en repatriëring. Volgens de Libanese verblijfsreglementeringen, kunnen Irakezen een visum voor drie maanden verkrijgen bij de Libanese ambassade in Bagdad of de internationale luchthaven Rafik Hariri. De personen die hun visa op de vlieghaven krijgen, dien aan te tonen dat zij 2000 \$ cash of een gewaarmerkte check aslook een hotelreservatie of verblijfsadapters, een telefoonnummer en niet-terugbetaalbaar retourticket in hun bezit hebben. Deze visa worden zelden vernieuwd en Iraki's met verlopen visa riskeren gearresteerd, gedetineerd en gerepatriëerd te worden. Door het strenge visumbeleid komen meer en meer vluchtelingen illegaal binnen en verbergen ze zich.”

Krachtens artikel 48/4, §1 van de Vreemdelingenwet dient de situatie van verzoeker beoordeeld te worden ten aanzien van zijn land van herkomst. Verweerder voert aan: *“(i)n bepaalde gevallen echter kan er een reëel verblijfsalternatief voorhanden zijn in een ander land. In casu kan verzoeker zijn verblijfsrecht in Libanon afdwingen door zijn huwelijk met een Libanese vrouw.”*

In acht genomen dat (i) verzoeker nooit in Libanon heeft verbleven (ii) verweerder zelf aangeeft dat het slechts “waarschijnlijk” is dat verzoeker een verblijfsrecht zou kunnen bekomen (iii) het blijkens de voormelde informatie niet zeker is dat verzoeker zou kunnen werken in Libanon (iv) de situatie van Iraakse vluchtelingen moeilijk is, kan Libanon in casu niet aanzien worden als een “reëel verblijfsalternatief”.

Aan verzoeker dient dan ook de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. A. VAN ISACKER,
dhr. W. MULS,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER